

РЕШЕНИЕ

№ 4056

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4484** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на К. М. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПAM/ 1219/13.04.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПAM по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца. Моли ЗПAM да бъде отменена. Претендира разности.

Ответникът не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 13.04.2023 г. на К. М. е наложена ПAM за това, че на същата дата отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества и техните аналози.

На лицето е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ /л. 14/ за реализирано на същата дата в 6:00 ч. ПТП. Посочено е, че лицето е самокатастрофирало. В АУАН е вписано също, че лицето отказва да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол. Представено е сведение от св. Г. /л. 18/, който описва процесното ПТП, реализирано от л.а. А. А2, избягало от

местопроизшествието, след като е ударило 5 други автомобила. Видно от декларация, попълнена и подписана от М. /л. 19/, същият признава, че е реализирал процесното ПТП. Изготвена е докладна записка /л. 21/.

На същата дата на жалбоподателя е издаден и втори АУАН /л. 13/ за това, че около 7:50 ч. отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества и техните аналози и не изпълнява предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване.

Приложен е талон за изследване /л. 17/, който му е връчен в 11:00 ч. на 13.04.2023 г.

Представени са заповеди за компетентност /л. 25 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди от 09.12.2016 г., издадена от Министъра на вътрешните работи и от 26.02.2018 г., издадена от Директора на СДВР, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година. При тази законова регламентация, необходимите материалноправни предпоставки за налагане на мярката в настоящия случай са управлението на МПС от страна на М. и отказът да му бъде извършена проверка с техническо средство или тест.

От събраните писмени доказателства – АУАН с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, както и от попълнената и подписана лично от М. декларация – безспорно се установява, че М. е управлявал МПС. Срещу АУАН не са постъпили възражения с твърдения в обратен смисъл. Фактичката обстановка се установява и от другите събрани по делото доказателства, а именно обяснението на свидетеля, който непосредствено е възприел въпросното МПС А. А2, отдалечаващо се след като се е ударило в други автомобили, както и от докладната записка и скицата на ПТП. Ирелевантно за адм.-наказателната отговорност е обстоятелството дали водачът е бил спрял за проверка в своя автомобил или впоследствие, още повече, че М. е избягал от местопроизшествието. Последното не променя обстоятелството, че същият е имал

качеството на водач и няма как М. да черпи права от собственото си противоправно поведение.

Съдът намира за доказана и втората предпоставка, която се установява от съдържанието на двата АУАН с горечитираната доказателствена сила, в които е вписан, както отказът на М. да му бъде извършена проверка с техническо средство за алкохол, така и отказът му да бъде проверен за употреба на наркотични вещества. Талонът за медицинско изследване, издаден впоследствие, също потвърждава констатирания вече отказ. В колко часа е издаден талонът е ирелевантно за наличието на отказ за изследване, тъй като съгл. трайната съдебна практика е достатъчен само единият отказ, за да бъде съставена ЗПАМ /така Решение № 12245 от 13.10.2017 г. на ВАС по адм. д. № 9208/2017 г./.

Представените с административната преписка писмени доказателства, обсъдени по-горе, водят до извод за наличие на предпоставките на чл. 171, т. 2а, б. „б” ЗДвП, поради което същата се явява законосъобразно наложена. Заповедта е мотивирана, като съгл. ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ВС няма пречка мотивите да се намират и в други документи от преписката, в случая АУАН.

Предмет на настоящото дело не е административно-наказателната отговорност на лицето, а предпоставките за налагане на ПАМ. Административният орган в условията на обвързана компетентност при съставен АУАН е длъжен да издаде заповед за налагане на ПАМ съгл. чл. 171 от ЗДвП, което в случая е направено.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски.

Ответникът не претендира разноски, няма доказателства такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 45 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. М. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка 1219/13.04.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: